

За первыатъ пѣвецъ надъ Швашанъ-Едомъ,
Миктамъ Давидовъ за пощеніе, когато направи
брани въ Еуріа Средорѣчна, и Еуріа Совал-
ска, и (когато) се върна Йоавъ та порази на Едомъ
въ долината Солъска дванадесетъ тысячи.

БОЖЕ, отфѣрли си ны: распъсналъ си ны:
разгнѣвалъ си се: швѣрни се камъ насъ.

2 Потресалъ си земята: расчупилъ си я: ш-
здрави расчупванѣтата ѝ, защото се разлююва.

3 Показалъ си на людѣте Твои (нѣща) же-
стоки: напоилъ си ны вѣно умоповредително.

4 Далъ си на онка конто Ти са боатъ хорѣвѣ,
за да се издигба за (спасителна) истина. Дїафалма.

5 За да се швобождаватъ возлюбленните Твои,
спаси (съ) десницата Твоя, и чай ме.

6 Богъ изговори у сватилишето Свое: ще са
радѣвамъ: ще раздѣлимъ Сихемъ, и долината
Сокходъ ще размѣримъ.

7 Мой (е) Галаадъ, Мой и Жанассїа: Ефремъ
(е) крѣпостъ на-главата Ми: (а) 18да, законо-
дателъ Мой.

8 Йосавъ (е) лоханко на-умыванѣто Ми: надъ
Едомъ ще фѣрлимъ сапогатъ Мой: вѣкай за
мене съ гласъ радостный, Палестино.

9 Кой ли ще ме заведе во шгражденныятъ
градъ? кой ли ще ме настави дори до Едомъ?

10 Не си ли Ты, Боже, Който си ны отфѣр-
лилъ? и не щешъ ли да излѣзнешъ, Боже, съ
единствата наши?

11 Помози намъ во шкорбленїето: защото
свѣтно (е) спасенїето щото быва ѿ человѣците.